

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **O., P.**, zast. J. – advokátom, Z., X., proti žalovanému: **J.**, správca konkurznej podstaty úpadcu: B., J., so sídlom správcu A., zast. J. – advokátkou, V., X., o určenie pravosti pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Cbi 25/2005-109 zo dňa 21. marca 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6 Cbi 25/2005-109 zo dňa 21. marca 2006 v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného trovy konania vo výške 4034 Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 18.2.2005 navrhol, aby súd určil, že jeho pohľadávka vo výške 113 676 Sk, uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5K 12/2002 na majetok úpadcu B. je oprávnená, a aby súd uložil žalovanému povinnosť zaradiť uvedenú pohľadávku do súpisu pohľadávok úpadcu ako nespornú. Uvedená pohľadávka, podľa tvrdenia žalobcu, vyplýva z nároku na doplatenie spotrebiteľských cien zakúpených akciových mobilných telefónov v zmysle uzavretých zmlúv o pripojení a ich dodatkov.

Krajský súd uviedol, že z obsahu zmlúv o pripojení a dodatkov vyplýva, že poskytnutie zliav na mobilné telefóny je viazané na trvanie uvedených zmlúv a dodatkov po dobu najmenej 24 mesiacov od ich uzavretia. Takisto je nesporné, že úpadca ako užívateľ bol skutočne v omeškaní s platením ceny za poskytované služby, čo je porušením zmluvy. S týmto porušením však nemožno v zmysle uvedených zmlúv a dodatkov bez ďalšieho spájať povinnosť užívateľa doplatiť spotrebiteľskú cenu zakúpených akciových mobilných telefónov. Pohládávka žalobcu vo výške 113 676 Sk je preto voči úpadcovi neodôvodnená, a preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania vynaložených účelne na bránenie práva. Žalovanému vznikli trovy konania spojené s právnym zastúpením advokátom, ktorému patrí odmena za tri úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1, Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Proti rozsudku sa odvolal žalovaný v časti výroku o trovách konania. Podľa jeho názoru, v súlade s ust. § 151 ods. 3 OSP prvostupňový súd pochybil, keď nepriznal žalovanému náhradu trov konania, ako trovy právneho zastúpenia vo výške vyčíslenej právnym zástupcom žalovaného. V okolnostiach prípadu krajský súd vychádzal z odmeny za právnu službu podľa ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len nepomernými ťažkosťami. Žalovaný má za to, že vzhľadom k tomu, že v incidenčnom konaní žalobca žiadal určiť pravosť pohľadávky v presne určenej výške 113 676 Sk, prvostupňový súd mal pri stanovení výšky odmeny za tri úkony právnej služby vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka. Za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Na základe uvedeného preto žalovaný vo svojom odvolaní navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti čo do trov konania a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške

13 214 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V danej veci ide o incidenčné konanie, ktorého predmetom je zistenie, či pohľadávka pre účely zaradenia do zoznamu prihlásených pohľadávok je oprávnená alebo sporná, a to za účelom neskoršieho uspokojenia konkurzných veriteľov úpadcu. V tomto konkrétnom prípade išlo o určenie pravosti pohľadávky žalobcu prihlásenej v konkurznom konaní. Z tohto základu vychádzal aj súd prvého stupňa pri vyrubení výšky súdneho poplatku podľa sadzobníka súdnych poplatkov, uvedeného v Zákone č. 71/1992 Zb. osudných poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení neskorších predpisov, položka 2 b/ uvedeného sadzobníka.

Vzhľadom na špecifiká incidenčného konania prichádza pri určovaní trov konania do úvahy aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 a nie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a je treba vychádzať iba zo základu nároku, ktorým je určenie pravosti pohľadávky. Predmetné rozhodnutie krajského súdu je preto podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 3 OSP, trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže i predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len

s nepomernými ťažkosťami.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok krajského súdu v napadnutej časti o trovách konania podľa § 219 OSP ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP. Keďže úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, neboli mu priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 31. marca 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: